

tages af dem, der have bestaaet en af Ministeriet godkendt Prøve. Alle andre Anlæg derimod, der ikke medføre den Fare for andre, som de Anlæg forudsættes at medføre, der omhandles i § 1 c, kunne overtages af enhver indenfor de Grænser, som den paagældende Kommunalbestyrelse efter Loven af 1903 fastsætter. Saaledes bliver Regelen efter § 4. De øvrige Ændringer, som Landstinget har indført i Lovforslaget, skal jeg ikke opholde mig ved; de ere af underordnet Betydning og jeg har, som sagt, kunnet tiltræde dem alle. Jeg skal med disse Ord, og idet jeg i øvrigt henviser til Kommissionens Betænkning, til Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag og til Landstingets Behandling deraf, anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse i dette Ting. Jeg tør maaske tillige tilføje en Henstilling til det høje Ting om at behandle Lovforslaget saa hurtigt som muligt, saaledes at det kan blive til Lov endnu i denne Samling, thi derom er der ingen Tvivl, at der er store Interesser knyttede til, at dette Lovforslag bliver færdigt saa snart som muligt, for at Adgangen til at udnytte denne Nutidens største Naturkraft derigennem kan blive udvidet og muliggjort saa meget, som ønskeligt er.

Bjerre: Jeg glæder mig over, at dette Lovforslag er fremkommet, idet jeg mener, det er meget betimeligt og nødvendigt, at vi faa en Lov om Stærkstrømsanlæg. Som den ærede Minister sagde, har der her i København været holdt en teknisk-hygienisk Kongres, der udtalte, at det vilde være heldigt at faa en Lov i saa Henseende, og den Kommission, der har været nedsat, har afgivet en Betænkning, der har dannet Grundlaget for dette Forslag. Til hvad Ministeren udtalte om Nødvendigheden af at faa en saadan Lov, skal jeg blot føje, at vi have allerede nu en Mængde elektriske Anlæg, og der er intet til Hinder for, at saadanne kunne anlægges, hvor det drejer sig om en ringe Udstrækning, enten indenfor en Bys Omraade eller indenfor en enkelt Mands eller ganske enkelte Mænds eget Territorium. Men saa snart man skal anvende Elektricitet i større Udstrækning, til Banedrift, til Belysning og Kraft udover større Landomraader, er det nødvendigt, at man faar en Lov, der for det første hjemler dem, der ville anlægge saadanne Belysnings- eller Kraftstationer, Ret til at føre Ledninger og rejse de forskellige Opstandere til at bære Ledningerne over anden Mands Ejen-

dom, selvfølgelig imod Erstatning — det er det, Loven foreskriver, kan ske — og dernæst giver nærmere Bestemmelser herfor. Forslaget bestemmer, at efter Tilsigelse skulle Ejerne møde og se, om de frivilligt kunne blive enige, og kunne de ikke blive enige, skulde det efter Regeringsforslaget afgøres af Mænd, udmeldte af Retten, medens Landstinget har ændret det til, at det skal afgøres ved Voldgift. Det er den ene Side af Sagen, at man faar Ret til trods alle Hindringer at føre disse Ledninger frem, selvfølgelig mod fuld Erstatning.

Men det er ogsaa af den Grund nødvendigt at faa en Lov, at skulle saadanne Ledninger have Udstrækning af nogen Betydning, skal der være en langt større Spænding i disse Ledninger, end vi hidtil have haft i de almindelige elektriske Anlæg, vi have herhjemme, og naar vi skulle op til en stor Spænding, kan der let derved forvoldes Skade, ikke blot paa Menneskeliv, men ogsaa paa bestaaende Anlæg af Telegrafer og Telefoner og andre Selskabers og enkelte Mænds Belysning. Derfor er det nødvendigt, at der bliver udfærdiget et Reglement, der udtrykkeligt bestemmer, hvilke Forsigtighedsregler der skal træffes, hvor en saa stærk Strøm skal gaa over Landeveje, Jernbaner, Gader eller andre Ledninger. Det er i det Reglement, som medfølger Regeringsforslaget, nærmere foreskrevet, at det er noget, Ministeren til enhver Tid skal træffe Bestemmelse om, og at disse Bestemmelser skulle være tidsvarende. Der skal være Fangenet, for at Traaden, hvis den gaar i Stykker, ikke skal falde ned og komme i Berøring med andre Traade, men opfanges. Isoleringen skal altid være saa god og stærk, at der ikke kan ske Kortslutninger og foraarsages Ildebrande. Det er nødvendigt at have saa høj en Spænding, fordi det er den eneste Maade, hvorpaa elektrisk Drift i større Udstrækning kan blive rentabel. Man kan godt drive Virksomheder som Sporvedsdrift og Belysning saaledes, som det sker i København og andre Byer, uden at have Stærkstrømsanlæg, dertil bruges kun en Spænding af noget som 2—400 Volt. Men skulle vi have rentabel elektrisk Drift i større Udstrækning, maa vi langt højere op, og derfor maa der træffes Forholdsregler af den Art, som der her er Tale om. Jo højere Spænding, des mindre Tab af Strøm og des større Rentabilitet. Dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg har kun villet fremhæve, at det er nødvendigt at have Stærkstrømsanlæg for